

Bildiri

Polonya Halk Cumhuriyeti, sosyalizm düşmanı güçlere karşı önlemler aldı. Bu girişim, Polonya halkının tüm dostlarınınca, barıştan yana olan herkesçe destekleniyor. Silâhlı bir ayaklanmayla Polonya'ya sosyalizmden, sosyalist ülkeler topluluğundan koparmaya hazırlanan karşı devrimci güçler, amaçlarına ulaşamadılar. Polonya'da durum, adım adım düzeliyor.

ABD emperyalizme, NATO başları, Polonya'daki gelişmeleri ters yüz ediyor ve bu ülkenin iç işlerine kabaca karışıyorlar. Bunu yapanlar, usta hırsız oyunu oynamak girişimindedirler. ABD Eş Salvador'da, İsrail Golan'da, Güney Afrika Angola'da haydutluk ediyor, kan döküyor. NATO üyesi Türkiye, askersel bir diktatörlükle yönetiliyor.

Polonya'ya karşı sözde "özgürlük" adına ayaga kalkan NATO başları nedense, Türkiye'de özgürlüklerin 12 Eylül 1980'den bu yana en kaba ve en barbarca yöntemlerle çiğnendiğini görmüyor, sessizlikle geçiştiriyorlar. Polonya'da erki silâhla ele geçirme plânlarıyla suçüstü yakalanan sendikacı kılıklı karşı devrimcilere göz yaşı dökenler, Türkiye'de DİSK davası karşısında susuyorlar. 52 DİSK yöneticisi idam istemiyle askersel mahkemede, üstelik "savaş hali" uyarınca yargılanıyor. Oysa askersel savcı bile DİSK'in terörle ve silâhlı bir girişimle ilgisini somut öne süremiyor. Üstelik, iki bin sendikacının daha yargılanacağı açıklanıyor. Bine yakın yurttaşı yalnızca TKP'yi desteklediği ya da komünist olduğu için zindanlara dolduranları, en başta ABD emperyalistleri kolluyor.

Bu iki ölçü, emperyalizmin Polonya çevresinde açtığı anti-komünist kampanyanın iç yüzünü ortaya çıkarıyor. Emperyalistler, Polonya'da "özgürlük" için değil, karşı devrimin yenilgisinden dolayı panik içinde bağıriyorlar. Yalnız bu olgu bile, Polonya'daki sosyalizm düşmanlarının arkasında kim olduğunu ortaya koyuyor.

Bugün ülkemizdeki gerici çevreler, Polonya üstüne yaratılan sis perdesinin gerisinde halk düşmanı politikalarını gizlemeye

çalıyorlar. Bunların amacı, halkın dikkatini ABD ile yapılan ve kapıya ilerde "Çevik Kuvvetlere" açacak olan anlaşmalardan uzaklaştırmaktır. 1961 Anayasasının yırtılması yolundaki adımları gözlemektir. Kemalyunun ilgisini bugün de süregelen ekonomik bunalımdan başka yönlere çekmektir.

Cuntaya bağlı hükümet, bir yandan Polonya'nın iç işlerine karışılmasından söz ediyor. Öte yandan NATO'nun gündemine "Polonya sorunu"nun alınmasını onaylamakla, bu ülkenin iç işlerine karışmış oluyor. Hükümet, Polonya'daki gelişmelerden "endişeli" olduğunu açıklıyor. Cunta "özgürlüklerin" çığnendiği gibi, bir savaşa bulunamayacağına göre, o, karşı devrimin ezilmesinden duyduğu "endişe"yi açığa vurmuş oluyor. Oysa, ulusun ezici çoğunluğunu asil kaygılandıran olgu, bu sis perdesinin gerisinde ABD emperyalizminin Türkiye'yi Ortadoğu'da ve Akdeniz'de kendi amaçları yönünde kullanmak için baskıyı artırmasıdır. Kaygı uyandıran olgu, ABD üslerini genişletmeyi de öngören son "ortak savunma grubu" anlaşmasıyla, cuntanın Amerikan emperyalizminden yana tehlikeli bir adım atmasıdır.

Türkiye işçi sınıfının, emekçi halkın çıkarları, karşı devrimle savaştan Polonya işçi sınıfının yanında yer almayı gerektiriyor. TKP, tüm halkımızı, tüm barışsever güçleri, Polonya'da alınan önlemleri desteklemeye çağırıyor

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

27 Aralık 1961